

istuin rannalla unessa
torkuksissa tuijottelin
veden kalvoa sinista
merenselkää peilityyntä
päivä paisteli ihana
kultakehrä kuumenteli
olin raukean uninen
taju täysin kankahalla.

-

Vesi viileä vavahti
nousi laine lakkapäinen
aalto hyökynä eteni
saavutti jo rantaviivan
siihen seinämä pysähtyi
vesipatsas jarrutteli
ovi seinässä avautui
kultaportti vingahteli.

-

Ahti mahtava kuningas
vedenvelho suurenlainen
atrain piikikäs kädessä
kultakruunu kutreillansa
tuosta luokseni käveli
kankeasti laahusteli
katsoi tuikeesti minua
vihaisena tuijotteli.

-

- Sinä turkasen tunari
ihmisroisto raadollinen
ahne koijari peräti
paholaisen painajainen
olet pallomme tuhonnut
vedet vallan myrkyttänyt
kaiken ryöstänyt katala
kaaokseksi kaiken saanut
tämä viimeinen varotus
paina kalloos tarkallensa
muuten maailman tuhoan
vedet lasken laajemmalle
ihmiset veteen hukutan
loppuu kauhea hävitys
koko myrkyn kylväminen.

-

Ahti varoittaa

Kirjoittanut Oiva Pennanen

Sanoi sitten tuo hävisi
vedet laski - seinä häipyi
kaikki normaaliin palasi
unta lienee - painajaista?
4.7.2013